

[Finansministeren]

Debatten blev egentlig startet på den facon af hr. Lykketofts allerførste bemærkninger, idet hr. Lykketoft udtrykte ønske om at komme i en situation, hvor Socialdemokratiet kunne stemme for. Jeg synes også, at hr. Lykketoft kom med venlige bemærkninger, f.eks. da han sagde, at de offentlige driftsudgifter er under kontrol. Det er rigtigt. Der er desværre så få, der har noteret det, derfor er jeg selvsagt som finansminister glad for, at Socialdemokratiet har det. Hr. Lykketoft sagde også, at hvis der i forbindelse med, at Socialdemokratiet siger nej til nogle af regeringens konkrete spareforslag, er et hul, der skal dækkes, vil Socialdemokratiet både være indstillet på at komme med forslag, der kan forøge indtægterne, og forslag, der kan reducere udgifterne. Jeg forstod det som et udtryk for, at Socialdemokratiet ligesom regeringen er opmærksom på, at når vi bevæger os frem igennem tiden, er det vigtigt for dynamikken i samfundet, at både vores udgiftstryk og vores skattetryk falder. Det er nemlig konsekvensen af, at man både er villig til at komme med egentlige spareforslag, og at man på nogle punkter også kan finansiere med nye indtægter.

Hr. Lykketoft kvitterede i et senere indlæg for nogle af regeringens udspil på erhvervsområdet, specielt Erhvervsudviklingsfonden, men var alligevel i sit startindlæg en lille smule skeptisk over for regeringens erhvervsfremmepolitik, og hr. Lykketoft nævnte i den sammenhæng den japanske succes og den japanske model, og derfor kan jeg ikke undlade at nævne, at hvis vi ser på et mål for den japanske succes i f.eks. perioden fra 1984 til 1990 og måler succesen i form af overskud på handels- og tjenestebalancen, er overskuddet på handels- og tjenestebalancen målt pr. indbygger i Japan i den 6-års-periode faldet fra 3.000 d. kr. pr. indbygger til 2.000 d. kr. pr. indbygger. Tager vi derimod udviklingen i Danmark, udgør tallene i Danmark en stigning fra 1.000 kr. pr. indbygger til 8.500 kr. pr. indbygger.

Altså, hvem er det så, der har haft succes i perioden, hvor vi har ført den erhvervs politik, Japan, der har fået en reduktion, eller Danmark, der har 8½-doblet sit overskud pr. indbygger? Man kan sige det på en anden måde: I 1984 havde Japan et overskud, der var 3 gange så stort som det danske, i 1990 har Danmark et overskud, der er 4½ gang så stort som det ja-

panske. Altså, hvem er det, der har haft succes med at forbedre overskuddet på handels- og tjenestebalancen i den periode? Jeg tror, man skal passe på med en sådan sammenligning, og det var sådan set det eneste, jeg ville sige med disse interessante tal.

Jeg kan i øvrigt fortælle – for jeg har det også i billedform, men det er ikke så nemt at se fra Folketingets talerstol – at denne lille planche gjorde et vist indtryk på nogle japanske investorer, der var på besøg i Danmark, og den blev, tror jeg, taget som udtryk for, at det er den type arbejdskraft, man kan få, hvis man investerer i Danmark, en arbejdskraft, der er så produktiv, at vi kan skabe en sådan forøgelse af vores overskud på vare- og tjenestebalancen.

Jeg hæftede mig også i hr. Lykketofts indlæg ved, at hr. Lykketoft meget klart sagde, at Socialdemokratiet ikke er indstillet på at skruer skattetrykket i vejret. Det synes jeg var en god og positiv melding, og jeg kan så til gengæld kvittere for hr. Lykketofts ønske om at stramme restanceområdet ved at sige, at det ønske deler regeringen. Vi har fremsat lovforslag i denne uge, vi fremsætter yderligere lovforslag i næste uge, og vi fremsætter igen lovforslag til november. Jeg tror, her er et område, hvor vi i fællesskab kan stramme op, sådan at de, der betaler til tiden, ikke skal bøde for, at andre ikke gør det.

Til hr. Kim Behnke vil jeg godt sige, at jeg var en lille smule overrasket over, at hr. Kim Behnke sagde, at den finanslov, vi lever under, var en skændsel. Det er altså ikke en vurdering, der deles i udlandet. F. eks. var den afgørende grundelse, som Standard & Poors kom med den 8. oktober i år for at opvurdere Danmarks kreditværdighed, faktisk, at der nu havde været mange års stram finanspolitik, og man opvurderede Danmark i forventning om, at denne stramme finanspolitik ville blive videreført, så en uafhængig udenlandsk vurdering af finanspolitikken i Danmark og dermed af finansloven i Danmark er altså, at det er en både stram og fornuftig finanspolitik, der bliver ført.

Man kan vel også se det ud af, at vi samlet set nu har en økonomi, hvor Danmark betaler af på sin statslige udlandsgæld, altså i løbet af to år betaler vi mere end en tredjedel af vores statslige udlandsgæld, nemlig fra 120 mia. kr.,